

שירי קטריסין

שיר חמחברות

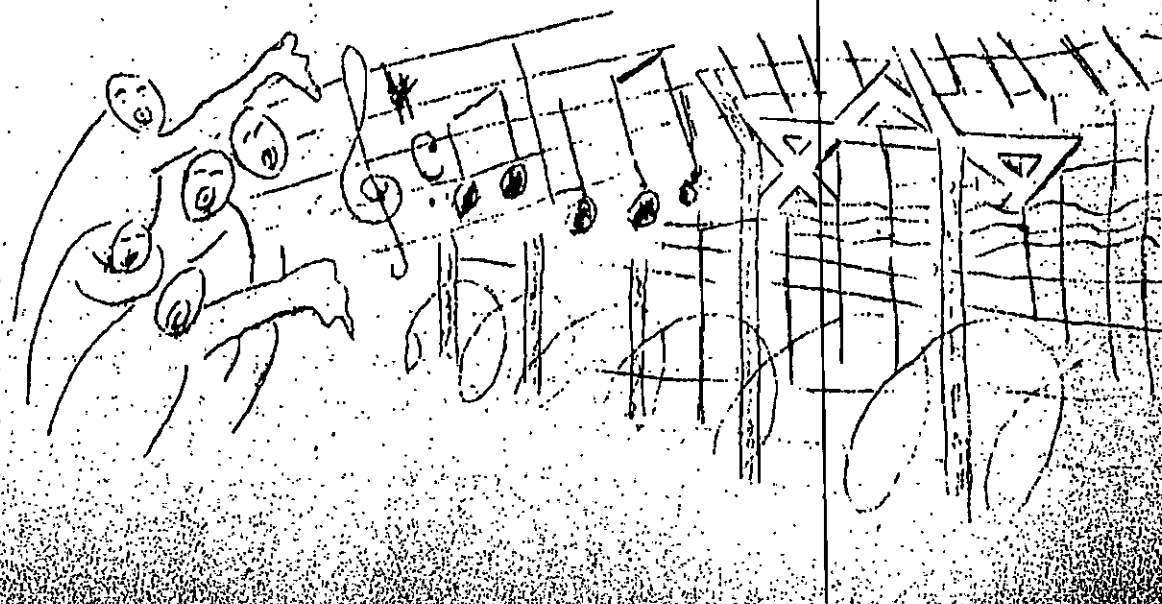
המלים והמנגינה:
יצחק יבלונבר

בבאוכב

א. שיר מחנות, חור מזמון גלותנו,
חד-גלים חפורים אל גדר,
קול ספיץ לעולם קריאתנו,
קטריסין-את מזמור החסגר.

ב. שיר קללה על גבורת אנשי חיל
חסומים, שערי חיאוס
שעל סף הפולדת, חתיל
בו מחזיק-יחודים בגירוש.

ולאחים
בהזימות אננו מולתים
ברכת חזק ולהתראות, מקטריסין |

שֵׁן יָד לְעֵינֶיךָ

mf

A - NAHNOVA - DA I - KE-CHET A - DAT I - A KOU MI -

DOR DOR MI LA - A - RETS E RETS MO - RE - CHET DAR - KE - NOU IAH - SOM

cresc.

VE IG - DOR MI - LA - A - RETS E - RETS MO - RE - CHET DAR - KE I NOU IAH SOM VE IG DOR

I
 ommes une commune perseverante
 us de Jacob, de generation en generation,
 vers notre terre, notre patrimoine,
 sur toute barriere et sur tout fein?

I
 אֶתְּנוּ יְהוָה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 מִיְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 מִיְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 מִיְהוָה אֱלֹהֵינוּ

II
 in elan sans cesse renouvelé
 triserons toute quille et toute frontiere.
 nous forgerons des bras de fer
 une realisation: delivrer le Messie enchainé,

II
 נִשְׁמָחִים בְּיְהוָה
 נִשְׁמָחִים בְּיְהוָה
 נִשְׁמָחִים בְּיְהוָה
 נִשְׁמָחִים בְּיְהוָה
 נִשְׁמָחִים בְּיְהוָה

III
 re est cette terre
 plaines, ses montagnes et ses mers.
 re espoir n'est pas encore mot
 ael est encore vivant, Israel est
 encore debout!

III
 הַיְהוּדִים
 הַיְהוּדִים
 הַיְהוּדִים
 הַיְהוּדִים
 הַיְהוּדִים

שם הארכיון: 13-2-2-48
 מספר תיק: 13-2-2-48

(10/1945) א ג שו ג שו (10) ג שו ג שו

13-2-2/48-1 C.C

אניות בלב- י.א.
 1948-11-11
 ח.א. 13-2-2/48-2

אניות בלב- י.א.

מה פסד גלים הצפים בנויות?
 מה אות הענן הרומז כספר?
 - סים אליים מפליגות אניות,
 הלילה אדום הוא, דגלם הוא הרו...
 ולמה הלב לנת יבם כח שואל?
 ואיכה הלחש יגיע עדי?
 - אחיה אנחנו, גולי ישראל,
 שנואי כל אנוש ורדופי אל שדי...
 ואלמה באלם קולכם מה ייעף,
 וחורים הפנים בנרות של שעה?
 - מיטב אנשינו אכל הדעב,
 אח, מת אחד מת בגלים כבר סבע...
 ואיכה באפל השוכנו לגור?
 ואנה ינוול אורכם הקסן?
 - אנחנו הגים בזמנים, בידרות.
 אנחנו זופים לסמן כי יתן...
 ש. שלום.

VAISSEAOX EN PLEINE MER

Que veulent dire ces vagues, flottant teisdés cadavres ?
 Que veut dire ce nunge, qui fait signe, telle une voile ?
 D'une mer à l'autre, voguent des vaisseaux.
 La nuit est leur chemin; leur drapeau, le mystère...
 Pourquoi donc le coeur s'inquiète-t-il de leur route ?
 Et comment leur murmure parviendra jusqu'à moi ?
 Nous sommes tes frères, exilés d'Israel,
 Haïs de tous les hommes et pourchassés de Dieu...
 Ici est la patrie et ici le rivage,
 Que ne lancez vous une corde, une amarre ?
 Ils nous en éloigneront, vers l'abime, bien loin, ils nous précipiteront;
 Esclaves de notre sort, serfs de l'affliction...
 Pourquoi, dans le silence, vos voix s'épuisent-elles ?
 Pourquoi pâlisent vos faces, telles des bougies de cire ?
 Les meilleurs de nos gens, la faim a consumés,
 Et la vague englouti nos morts, l'un après l'autre...
 Et comment dans la nuit, errez-vous à nouveau ?
 Et vers où diriger votre faible lueur ?
 Nous errons dans les temps et les générations,
 Attendant, sur le guet, que soit donné le signe...

CHACHALOM

שם הארכיון: File
 מספר תיק: 13-2-2/48

מס' תעודת: 13-2-2/48
מס' תעודת: 6110

מס' תעודת: 13-2-2/48

מס' תעודת: 13-2-2/48
ההעפלה - ב. כנולסון

קיימת עליה שקוראים לה "בלתי-לגלית". הכל בעולם חוקי זה הוא חוקי מסלות חוקיות, כיבושים חוקיים, תעודות חוקיות, הפרת הבטחות חוקיות, רק עלית יהודים, על יסוד המנדט העתיק של יציאת מצרים, היא איננה חוקית. לפני כמס שנים עבר עלי לילה בניפיה. ראיתי צעירים וצעירות, חוזרים במסוטים, בלי לרצות אם כל הסירות הגיעו בשלום, צועדים במים כשהם אנוחים זה ביד זה, לכל יונק מי שהוא מן החבורה, הכלי דעת מה גודל שאר הסירות שיצאו יחד. בעיני היתה זו שרשרת הנמשכת מן יהודה הלוי ועד הנעדרים והנעדרות הללו. ומאסין אני, כי לא רחוקים הימים ושירים יזשרו, ואולי גם יחברו תפילות לשלום של יורדיים שלנו.

איזו הנזרה כעולם היא כשרה וחוקית, אם עליה זו איננה חוקית? ואיזו חוקים בעולם הם חוקיים, אם זכות היים ליהודי היא בלתי-חוקית? אף אני עצמני הנני, אל יחשב לי הדבר לעודן, עולה בלתי-חוקי, כי עליתי לארץ עם הפתקה האדומה התורכית. ואף על פי שכדרך כלל נוהגים אנשים להעריץ ימים שהיו, הריני אומר, כי העליה הבלתי-חוקית של בני ביל"ו ובני העליה השניה אינה יכולה להתנשא על פני העליה של ימינו.

העליה הבלתי חוקית יש לה תפקיד מיוחד במלחמתנו. כל רעיון מחפש לו את היסוד הסוציולוגי, אשר ישמש נושא לו כעצם חייו. היו ימים והחננוני היהודי הקסן היה הנושא של חייבת-ציון, והוא ששמד על הנר שלא ידעך, עד שבא הרצל. ואחר כך באו ימים לרופא, לעורך-דין, לסטודנט. אחר כך בא נושא אחר: אותם הבהורים ללא "תואד" וללא הדר, בפרדסי פתח-תקוה ובסדות הגליל. וכשאני שואל את עצמי: מי בימינו אלה הנושא הסבעי - בגזירת גורלו - של מלחמת ישראל על קיומו, והיכן מקומו? הריני משיב לעצמי: על פני הימים נטושים נושאי הדגל של צרת היהודים. הללו לא יתנו לסערי הארץ שייסגרו, לא יתנו למצפון העולם שיירגע, לא יתנו לבצע את הספר הלבן.

לא אספת הפליטים ולא אספת עם ישראל הפכונו לפורצי חוקי מי שפרץ את החוקה היסודית של ארץ-ישראל - עושה אותנו עבריינים. מפצנו לעבוד בתחומי החוק, מתוך כיבוד החוק. נכנענו גם לחוקים שלא היו ידידותיים ביותר. אך אין להיכנע לחוק השולל את זכות-החיים של האדם. אנו פוסלים את היסוד המוסרי של גזירת-העליה. אנו מכריזים, כי זכות היהודים לעלות לארץ-ישראל איננה תלויה כחסדם של אנגלים או של ערבים. זכות דאשונית היא, ורק האלמות גדולת אותה מאתנו.

1-3-2-2/48-26-10 (מתוך נאום בקונגרס הציוני כ"א, 1939).

" L' IMMIGRATION ILLEGALE "

(Berl Katzenelson)

Il existe une immigration que l'on dit "illégale". Tout dans ce mot de légal, est légal - gouvernements légaux, conquêtes légales, papiers légaux, violation de promesse légale - seule l'immigration juive, basée sur l'antique Mandat de la sortie d'Egypte, elle, n'est pas légale.

Il y a quelques années je vécus une nuit d'anxiété. Je voyai des jeunes gens et des jeunes filles fendant l'eau de leurs rames, sans savoir si toutes les barques étaient arrivées en paix; ils avançaient sur les eaux, la main dans la main de peur que l'un d'entre eux ne soit coupé du groupe, sans connaître le sort du reste des barques qui étaient sorties avec eux. Devant mes yeux se continuait la chaîne depuis Rabbi Yehouda Halevi jusqu'à ces jeunes filles et garçons. Et je sais que le jour n'est pas loin où des chants seront chantés et des prières écrites au nom de nos navigateurs.....

Quelle immigration au monde est-elle droite et légale, si cette "alyah" est illégale? Et quelles lois au monde sont-elles légales si le droit de vivre du Juif est illégal? Et moi-même, que ce crime me soit pardonné, illégal je suis, car j'ai immigré avec la "carte rouge" des Turcs. Et bien que généralement, les hommes aient coutume d'embellir les jours passés, moi je dis que l'immigration illégale des Bilou et de ceux de la deuxième alyah ne peut être comparée à l'immigration telle qu'elle est de nos jours.

1

ע כ ש י ו

שם הארכיון: א"ח

מספר תיקון: 7/4-1-9

דבר יום ראשון כ"ו בסיוון תשנ"ד 5.6.94

כבר לא צעירים, אבל עדיין בציון

סמך אודי שרון

ביום שלישי הקרוב, יגיעו מאות מבוגרי התנועה הציונית "צעירי ציון" לאולם בית ההארחה של שפיים כדי לציון יחד 50 שנה לתחילת ההגשמה הציונית של צעירים שברחו מבתי הוריהם בתונים, אלג'יריה ומרוקן כדי להגשים יחד חלום שהסך לדרך חיים. התשעה הראשונים שירדו מהאניה בנמל חיפה מספרים און המפור, אשר משום מה, עדיין לא נלמד בבתי הספר

המאות הרבות שיגרשו כיום שלישי הקרוב את אולם בית ההארחה בשפיים, לא יבואו לשם רק כדי לקיים פגישה נקסטלגית, לנשק על הלחי, לשאול "מה נשמע ואיך הולך?" ולהוכיח נשכחות. דכים מהם יהיו שם גם עם כני הרור השני

1948. צעירי ציון באימונים של "ההגנה" בסניף של העיר סוס שבתרנים

מעשה חריג, ממש פריצות, בחברה היהודית-צרפתית בתונים של אותם ימים. היה ברור לגוף המייסד של התנועה שעליה לפרוץ גם לעבר אלג'יריה

על מראות המלחמה שמעו גר וחבריו בשידורי רדיו המחתרת הצרפתית "צרפת החופשית". ב-'43 הגיעו ראשוני השליחים היהודים מארץ ישראל והם

הצעידים בתונים של קיץ '43 לא רק מכרכרים, כלשונה, אלא גם עושים מעשה ועולים להתיישבות בישראל. שני האחרים היו יצחק אברהמי ואברהם

והשלישי, כדי להגחיל להם את המורשת ולשוב ולהסביר לצאצאיהם שלא סתם נולדו אלה באו, בישראל. כי את השורשים צריכים הבנים והנכדים לחפש

Handwritten marks at the top right of the page.

על מוראות המלחמה שמעו גד וחבריו צידידי רדיו המחנרת הצרפתית צרפת החופשית. 43 הגיע ראשוני השליחים היהודים מארץ ישראל הם הוסיפו וסגרו על המלחמה הנוראה. זכריהם ויעזו את הצעירים.

גר מספר שהחברה היהודית בבירת תוניסיה, תוניס, הושפעה מהתרבות הצרפתית. המסגרת שבה חיה משפתנו חיתה עם הפנים למערב. הוא וחבריו היו מקבוצה שכונתה בצרפתית "זאוו", תירצו - מעין "היפים" חופשיים, "זרוקים" כאלה. הנערה רחל (איווט) בהן, אף שהגוררה בשכונה סמוכה ברובע האירופאי של תוניס, באה ממסגרת שונה. המשפחות לא היו רתיות במיוחד, אבל סגנו כבוד לסבים ולסבות, שדיברו רק ערבית. ההורים דיברו צרפתית.

"החיידק הציוני" תקף את רחל כאשר צפתה יום אחד בסרט של "קרן היסוד", שהוקרן בבית הקולנוע המרכזי. ראו בו מיצד יהודים סוללים כבישים בארץ ישראל וקוטפים תפוחים עם שירה על השפתיים, וגם שמעו את ברל רפטור טאם, וזה הקסים אותה. גד נדבק באותו חיידק, כאשר הלך בגמר הגימנסיה, ב'42, להרוג את הזמן ולהעשיר את השכלתו בלימוד השפה העברית. שם שמע על ארץ ישראל. מאוחר יותר, כאשר הגרמנים לקחוהו למחנה כפיה הצרפתים האנטישמים בשכונתו צחקו ומתאו כפיים לאידו, כאשר עבר לעיניהם לבוש בבגדי

ברחה מהבית

הכפיה - החליט לעלות לישראל בכוא הזמן, לו רק יינצל.

רחל וגר, מראשוני "צעירי ציון", וגם רות, אשתו של גד, מייצגים, כך או כך, את ציניונם של חברי תנועתם, אף שהיו כפ ברבות הימים רבדים רבים ושכבות אכלוסיה מגוונות: משכילים ושאונם משכילים. דתיים וחילוניים, עשירים ופניים. סיפורם האישי של השלושה הוא סיפורו של הכלל. וכשקמה התנועה, שוב לא ניתן היה לעצור את התקדמותה. גד: "אולי היינו תמימים אז, אולי כיום היינו עושים את זה אחרת, אבל ככה זה היה כאתם ימים. היו לנו רעיונות מהפכניים, אך שהמלה מהפכה היתה קצת גדולה עלינו."

אכן, היה צורך אז במעין מהפכה-זוטא, כאשר איווט היפה מרדה בהוריה והודיעה להם יום אחד שבדעתה לעלות לישראל. "כל עוד הייתי בפעולות בתנועה, בחוגים, בטיולים - זה היה בסדר. אבל באותה ארוחת ערב, כשאמרת לי לזודי שאני מתחננת עם בחיר לבי ועולה לישראל - הם אמרו לא. אמרתי 'כן'. החיי שמו אותי במעין 'מאסר בית' ולכלל מקום שהלכתי אמי ליוזתה אותי, עד

מעשה חריג, ממש פריצות, בחברה היהודית-צרפתית בתוניס של אותם ימים. היה ברור לגוף המייסד של התנועה שעליה לפרוץ גם לעבר אלג'יריה ומרוקו, ולהיות תנועה מגשימה, ובכך ייחודה של "צעירי ציון". אחת מסיסמאותיה היתה "הייה עקבי עם עצמך". אמרת לעשות דבר מה - עשה זאת! הטפת להגנה עצמית - הגן על עצמך! דיברת על לימוד עברית - למד עברית! הראשון שהטיף למעשה, היתה בשלב מסויים למנהיגה הרוחני של התנועה, הוא אנררי ("דודה") בלישה ז'ל. הסיסמא הנוספת שניסרה בחלל התנועה היתה "מתחלמתיסט אל הקומנוניסט", והיא עשתה לה נפשות גם באלג'יריה ובמרוקו. החלום היה להקים בישראל קיבוץ ראשון של יוצאי צפון אפריקה. הוא התגשם ביולי '48 בפאתי רמת מנשה, בהקמת רגבים. את הרעיון לחיות חיי קומונה ולהפריח את השממה בארץ "הרדוקה" ספגו מקימי התנועה מהחיליים הארץ ישראלים, ואחר כך מהשליחים היהודים שהגיעו לתוניס.

חוות הכשרה

רות שחר, אחות הקיבוץ, באה מאלג'יריה: "משפחתי היתה מאד מתבוללת מנחיצת ההשכלה והמנטליות. כולם למדו בבתי ספר צרפתיים ושירתו בצבא הצרפתי. התרחקנו מהיהדות, אבל היתה לנו גאווה יהודית. האנשים היו מוכנים לקחת נשק ולהגן על עצמם מפני שונאים. הורי נתנו לי לעלות לישראל בגיל 20, לא לפני ששבתתי שביתת דעב במשך שלושה ימים, אבל גם ככה - אני סידר אצל פקיד בכיר שלא יתנו לי רדכון. לבסוף קיבלתי רדכון וסרטיפיקט ועליתי באונייה 'לימה'. לאונייה עלו כנוסעים סמויים שניים מחבריה של רות, שכאו לנמל כדי להיפרד ממנה.

"צעירי ציון", שנסתפחה לתנועת "רדור" העולמית וזיקתה הפוליטית היתה "אחדות העבודה", הקימה שמונה חוות הכשרה: שלוש בתוניסיה, שתיים באלג'יריה ושלוש בצרפת. לאתר גיבוש והכשרה במשך כששה חודשים, התרוקנו החוות, הגרעין עלה לישראל, שוב נתמלאו החוות וחזור חלילה. מדובר בכ-1,000 חברים בכ-20 גרעינים.

אלם הקטע ההרואי היה, כמוזו, עד קום המדינה, מאי '48. חברי התנועה הוכשרו לקראת הגשמת רעיון ההתיישבות, כאשר מדריכיהם מלמדים אותם, בין השאר, לאחוז בנשק: אקדחים, רובים, תת מקלע גרמני "שמייסר". המתאימים נשבעו אמונים לארגון "ההגנה". הבוגרים שבהם לחמו במלחמת השחרור. את האמן בנשק קיבלו בארבעת-חמשת ימי ההפלגה לישראל. דחל מרגישה שללא קשר לתנועה, לימדו חברה את יהודי צפון אפריקה הגנת

Handwritten marginal notes on the left side of the page.

הצעירים בתוניס של קיץ '43 לא רק
מברברים, כלשונה, אלא גם עושים מעשה
ועולים להתיישבות בישראל. שני
האחרים היו יצחק אברהמי ואברהם
צרפתי, לו נישאה רחל.

הכל החל בחול המועד פסח '43, בבית
מרחץ בתוניס, מקום מאד מקורי שבו
תגנו תלמידי כיתות השעורים לעברית
של המורה נחום ירושלמי את חג החירות.
שבעה צעירים בשנות ה-20 המוקדמות
לחייהם נשבעו שם שאם ייצאו בשלום
מהכיבוש הגרמני, הם ייקמו תנועת נוער
ציונים שפניה לעליה לארץ ישראל.
תוניס אכן שוחררה במאי אותה שנה
מעול הגרמנים, ומקץ חודשיים בלבד
הוקמה התנועה. חיפשו לה שם, והמורה
ירושלמי הציע "צעירי ציון", כשם הפלג
הימני של מפלגה רוסית סוציאליסטית
מתנונה, בה היה בעבר חבר, ואשר התפלגה
ב-1920.

גר שחר אומר שכל שם היה מתאים
לתנועה, כי העיקר היה המעשה. שחר:
"היינו צעירים בלבה של מלחמת עולם.
אנשים חשבו אז שהעולם אינו יכול לחזור
למה שזיה, ושצריך לשנות את אורח
החיים. מטרתנו היתה לפתוח בפני הנוער
היהודי בצפון אפריקה אפיק מהפכני חדש
שינתק אותו מהחיים בו חי במלחמה,
ולהביאו לארץ חדשה".

השלישי, כדי להנחיל להם את המורשת
ולשוב ולהסביר לצאצאיהם שלא סתם
נולדו אלה כאן, בישראל. כי את
השורשים צריכים הבנים והנכדים לחפש
שם, בצפון אפריקה, מקום בו הוקמה לפני
51 שנה תנועת הנוער הציונית
והמגשימה "צעירי ציון - דרור".

החודש לפני 50 שנים החלה ההגשמה
הציונית בישראל, לאחר 11 חודשי
התארגנות, כאשר הגרעין הראשון של
"צעירי ציון", שמנה שני חברים וחברה,
ירד מהאזניה בנמל חיפה ומשם הוסע
לקיבוץ בית אורן. כרבות הימים נוספו
אחרים, ולבסוף הגיע מספר חברי הגרעין
לתשעה, בהם גר שחר, 71, איש רכ
פעלים שבתוניס קראו לו ו'ורד שמלה.
הוא נמנה עם מקימי קיבוץ רגבים.

רק תשעה חלוצים

רחל (איזוט) בהן ממעגן מיכאל, הצלע
הגשית במשולש חוד החנית בגרעין
הראשון, מסכימה שתשעה חברי גרעין
להגשמה ציונית בקיבוץ זה לגמדי לא
הרבה, ואפילו מעט מדי. אך לא המספר
היה העיקר באותם הימים, אלא הכוונה
והסמליות. לפיהן - חברי התנועה

סרטיפיקטים, כי כולם נמסרים לפליטים
מאירופה. לכן ביקשנו לעלות בצורה
בלתי ליגאלית. אביגור אמר 'בסדר. אם
תארגנו 500 אנשים, אשלח אוניה".
המאות גויסו מהר מאד ולא אוניה אחת
היתה, אלא שלוש, ובהן 1,006 מפעילים:
"יהודה הלוי", שיבת ציון" ו"הפורצים",
כולן ב-47. שתי הראשונות נתפסו
תוסעיה והגלו לקפריסין. האוניה
האחרונה הגיעה לחוף מיבטחים ללא פגע.
לאחר קום המדינה המשיכו היהודים
להגיע, הפעם ללא חשש הגלייה.

מרכזה של "צעירי ציון דרור" היה
במרוקו. חברי התנועה ממרינה זו היו
הרבים ביותר שבה. בכל גרעין שעלה
להגשמה - רוב חבריו היו ממרוקו, השאר
- מתוניסיה ומאלג'יריה. והיו גרעינים
על טהרת יוצאי מרוקו. (גד"ב - '56 -
קיבלה מרוקו את עצמאותה ותנועתנו
יידה למחצתה. חבריה נפגשו בבתים
פרטיים ובחוליות קטנות מאד). כל
הגרעינים הגיעו למשקי "הקיבוץ
המאוחד". משהתערו במשקים, הושגה
המטרה שלשמה הוקמה התנועה.

גרעין "בשן", שעלה ב-'50, היה
בהכשרה בנגעת חיים וחבריו השלימו את
רעים שבנגב. חברי גרעין "בנתיב" היו
בהכשרה בעין גב ולאחר ששירתו בצבא
וחל הפילוג הידוע בתנועה הקיבוצית בין
"הקיבוץ המאוחד" ל"איחוד הקבוצות
והקיבוצים", הם עברו לגנוסר. גרעין
"בתלם" עבר הכשרה בבית אורן ובנגעת
ברנד והשלים את בית גוברין. לאחר חמש
שנים הגיעו 120 חברי תנועת "הנוער
העובר". נוצרו חיכוכים ומתחים חברתיים
בלתי נסבלים, ובגרי "צעירי ציון" עזבו
את בית גוברין ונפוצו בערים ובמושבים.

הנחלת המורשת

היה גם גרעין ימי קטן שלא צלח
לעסוק בריג ואנשיו הגיעו למשאבי שדה.

אמ

19.1.47 : תעודת

2 מס' 1057

מס' 1057 מס' 1057 מס' 1057 מס' 1057

מס' 1057 מס' 1057 מס' 1057 מס' 1057

מס' 1057 מס' 1057 מס' 1057 מס' 1057

מס' 1057 מס' 1057 מס' 1057 מס' 1057

2.6.92 Eyer

Handwritten text, possibly a title or header.

Handwritten text, possibly a title or header.

Handwritten text, possibly a title or header.

Handwritten text, possibly a title or header.

Handwritten text, possibly a title or header.

Handwritten text, possibly a title or header.

שאל

תשובה

9.6.67

האם יש צורך להגיש דוחות שנתיים למס הכנסה?

התשובה היא כן, כל מי שהכנסתו עולה על 1000 ש"ח בשנה.

האם יש צורך להגיש דוחות שנתיים למס הכנסה?

התשובה היא כן, כל מי שהכנסתו עולה על 1000 ש"ח בשנה.

האם יש צורך להגיש דוחות שנתיים למס הכנסה?

התשובה היא כן, כל מי שהכנסתו עולה על 1000 ש"ח בשנה.

האם יש צורך להגיש דוחות שנתיים למס הכנסה?

התשובה היא כן, כל מי שהכנסתו עולה על 1000 ש"ח בשנה.

האם יש צורך להגיש דוחות שנתיים למס הכנסה?

התשובה היא כן, כל מי שהכנסתו עולה על 1000 ש"ח בשנה.

האם יש צורך להגיש דוחות שנתיים למס הכנסה?

התשובה היא כן, כל מי שהכנסתו עולה על 1000 ש"ח בשנה.

האם יש צורך להגיש דוחות שנתיים למס הכנסה?

ב א ס י פ ת
(הוקרא במסיבת הסיום במחנות הקייץ)

— "צ'ובין כובין כוא הנהו החדלת להיות לי נאמן?"

— "כן" — ענה לי כלבי — "איך אוכל להיות לך נאמן, ואתם ערכתם בקרב עמי שנה איוס?..."

וכסרציתי להתקרב אליו, הפציר בי ככעס: "אל תיגש אליו תמסין כדר-
כדון" וכזה כרה לי. נשארתי במקומי מסתומס. אפנס רציתי להכין מה קרה
לכלבי והלכתי בעקבותיו מכלי סירגיס כדכר. כעבור זמן מה הלכתי בעק-
בותיו הנני רואה מרחוק והנה כלבי נכנס בחסאי לאוהל גדול. התקרבתי בסתר
ומצאתי לי פנת מסקיף מאחורי האוהל. ומה ראו עיני? — כלבים... כלבים
מכל המינים, מכל הסוגים ומכל הצבעים, רעס. נאומים. ויכוחים. אין ספק
— היתה זאת אסיפה כללית כלבית!

כסנכנס כלבי הסתרר סקט באוהל. נראה, סכלבי הוא היוסכ-ראס. כעבור
מספר רגעיס פתח את פיו ואמר: "כלכות וכלכות וכלכות כלכות בני כלכות יוס-אכל
הוא היום כסבילנו. האדם, נטרפה עליו אתמול דעתו והוא התחיל לרצוח כלי
חכלה את אחינו. לפי היריעות האחרונות עכר ככר מספר החללים את גכול
החסיסים. גם אחיו של ענדכם הנואם, ססמו ידוע לכלכם, הרי הוא "ה"סופתי",
נהרג, כאשר רצה להגן על כלבה מעוברת שהותקפה על ידי האדם, הקורא לעצמו
תרכותי... אסון גדול, סמעולם לא ציפינו לו, נפל עלינו כנפול האריה על
הגדי... ועכסיו אחיס ואחיות אנו צריכים לשכס עצה בעוד מועד, ולנקוט
באמצעים הדרוסיס!"

אחרי נאום כל כלבי נתנה רסות הריבור לנציג הכולדוגיס. "מחובתנו"
— אמר נציג הכולדוגיס — "להסיל חובת גיוס על כל כלב וכלבה מגיל סלוס
עד ססו עלינו להקים את סורות המגינים ומחנות אימונים בפאמאגוסטה.
הספקדה העליונה תהיה בניקוסיה והאנגלים יספקו לנו נסך וקצינים, כמו
סהם מספקים אותם לערבים. אחרי ההכנות הדרוסות כעכור להתקפה — כדי
לנקום את דם אחינו!"

אחרי קבל את רסות הריבור נציג הכפירים, "אני מתנגד לחלוסיך לכל
מה סהציע נציג הכולדוגיס. אין כל צורך במלחמהו המלחמה עלולה להכיא לנו
יותר נזק מתועלת. האוכלוסיה הכלבית הולכת וגדלה מיוס ליוס במחנות קפרי-
סין ומן ההכרח, סיחס ידירות יסרור תמיד כיינו לבין האדם, אנחנו צריכים
להודות, סאנו אסמים ככך, שהיוס נפלו חללים... יס כלבים המתקבצים ונוב-
חיס נביחות חילנס, כסהם סומעים איזה כלב כודר נוכח. וכתרכה מקרים חם
מפריעים את הקינה לבני אדם, ולא רק את הסינה... על כן אני מציע: א. להכ-
ריז בימים המסוכנים הבאים לקראתנו על עוצר בית, עד יעבור זעם. — ב.
סכל כלב וכלב יתרגלו ויחליטו לא לנבוח בלילות. — ג. כסקום להסתובב
ולקדוף אחרי כלכות, על הכלבים לעזור למעפילים ולהכיא להם מיים ופרו-
דוקטים מן הסחסן. עלינו ללמוד גם עברית, כי זה יעזור לנו הרבה בארץ!"

אחרי ויכוחים ודיונים פמוסכים נתקבלה ההצעה הסנייה; הספלגה הכול
דוגית לא הצביעה. הפרושקול סעל אסיפה וההחלטות נסלחו למזכירות הסותפח
על ידי כלבו של אריה.

אומרים שהסכסוך הזה ייגמר כסוף הטבוע עם חתימת חוזה ידידות בין
האוכלוסיה המעפילית והאוכלוסיה הכלבית בקפריסין...
מי יתן אולי אז יסוב אלי כובי סלי?...

=====
=====
=====

14 בספטמבר 1950
בית המגורים 3
סניף 2
סניף 1

להמשכת הלימודים של הבוגרים

המחזור הסליטי במחנות הקייץ נפתחים במסיבה מוצלחת. עם תום הלימודים הרגילים כל חניך וחניך סנוסף לו מסתו, שהוא יוצא ברכוש גדול או קטן. אמנם, נימה מעצינה במסגרת ליזותה את ערב הסיום, כי בו סמענו את ההלסת המוריים, סמחזור ז" (ג) הוא האחרון מסוג המחזוריים שהיו קיימים עד כה וסלעתיך לבוא יעמדו המחזוריים על רמה נמוכה יותר ויהיו סיועדיים בסביל חברים ססרם חדרו לעומקה של התרבות העברית. עומדת איפוא לפנינו השאלה: מה אנחנו צדיכים לעשות לסם הסתלמות והתפתחות? ברצוני להציע הצעות אחדות, סלפי דעתי אפשר יהיה בעזרתן לצעוד צעדים חשובים קרימה:

- א. כל אחד ואחד מאתנו צריך להיות חודר רבם התמדה ולסמור בקנאות סהאס של "הסריפה להסכלה" תהיה בזערת תמיד. הלא המסודר דוד סססונו באידיליה סלו "סצבה" הנליס, כי תורת ארץ ישראל עומדת על סלוסה עפוריים: התאחוות, הסתפקות בסועטוהת ה, ובלי התמדה אין סורס זערוך לחוס סעלה סובה. דברים אלה אמודים גם כלפינו כמה סנוגע ללימודים. דן בכוח. ה ה ת ס ד ה להוביל למה סנפסנו ססתוקקת.
 - ב. יס לנצל סכזול נסור את הספרייה העומדת לרשות בוגרי הסמינריון. ספרייה זאת ססולה למעיין ססימיו סהורים, זכים ומסיבים נפס, קריאת ספרים נוסאת בחיקה תוצאות חיוביות דבות, כגון הכרת כל סופר וסופר, לימוד תקן-פתו, סגנונו ומקומו בספרות; סתוך התעמקות ועיון הולכת ומתפתחת גם ההבנה. על כן צדיך לפי דעתך כל מי סיס לו סעה פנויה לרוך תיכף לחדר העיון. ססא נסוד הוא זה כלפי עצמנו, אם מיסו סאתנו הולך בסל כסווא יודע סקיימת ספרייה אחד עיון סדלתותיהם פתוחות לרווחה.
 - ג. רצוי יהיה שוקס כעין ועצת תרבות של סלוסה חברים סבין נומרי המחזוריים הקורטים. ועדה זאת תכין רסימה של נוסאים סלא דובר עליהם במחזורי הלימודים וסמן הראוי להרצות עליהם. הועדה תסיל על החברים את הכנת ההרצאות. ההצאות אלו תקיימנה פעם בסבוע ויס לדאוג סהן לא תהיינה לסם תענוג האוזן או לסם בלוי הזמן, כי אם לסם תועלת מסס. כמה מעלות סובות להרצאות הללו:
1. אנתנו מקנים למרצה הזעיר כסרון רב ערך - אמנו להרצות לפני ציבור, כי לא כל אחד מסוגל להתייבב בלי לב נפעם מהתרגשות בפני ציבור ולהרצות בפניו ככובסו את יצרו. הכוונה תהיה להסיר מלב המרצה את "אימת דבורא" ואם אפשר בעזרת ההרצאות לרכוש אמנות זאת, כראי ללמוד זאת כאן, בקפריסין, כי גם לזה ייקרא בסם תינוך.
 2. הבוגרים ילמדו דבר חדס, והמרצה יפיק תועלת יותר סכולס, כי ההרצאת, סעיבדה והסקיע בה סמיטב כוחו, לא תסכח סלבו.
 3. על ידי פגיסות סנועיות אלו תיווצר אווידה סמינריונית סתאפסר את הקימת דגסי הידידות והקירבה בין הבוגרים; דבר זה ססוב מאוד מבחינה חברתית. הלא כל בוגרי המחזוריים סהויים כעין סספתה אחת ומן הרצוי סיכירו היטב אחד את וסני.

ומה יהיה תפקיד המורים? מוכן סאליו, סהמורים יהיו היך המכוונות, והפה ססייעץ לוועיה. תחת הסנחתם ונפיקוחם ייבחרו הנולא והמרצה, "קבע סוער ההרצאה וכיו"ב. עזרתם תהיה גדולה בעיקר למרצה, כי בעצם סס סס ססו גלים להראות למרצה את המעינות ואת המקורות סססם אפשר לסאוב את החומר הדרוס.

נד כהן

א. וועד התרבות צריכה להקדיש תשומת לב מיוחדת לסידור הכנייה בעוד מועד, התכנית צריכה להצות עכירה ומגוינת ולדע כן רצויה השתתפות כל חברי הסמינר המוכשרים להוכיף בהו.

איך לספר את עובדי שבתותינו ?
(תלמידים - קריאה לזוסי מציעים)

- א. וועד התרבות צריכה להקדיש תשומת לב מיוחדת לסידור הכנייה בעוד מועד, התכנית צריכה להצות עכירה ומגוינת ולדע כן רצויה השתתפות כל חברי הסמינר המוכשרים להוכיף בהו.
- ב. יש להשתמש בחומר היסודי של תלמידי הסמינריון גופא, הומר זה יכול להיות רציני או התולני, תפקידה של ועדת התרבות יהיה להכנייה, סכל חברי יהיה ראוי להקרא, ססת החבורים הביא הרבה תועלת: היא תעודד ותכפח אצלנו את הנטייה ליצור ולכתוב.
- ג. עד כמה שאפשר, צריך להציג מחזות שלא ייארכו יותר מעשרה רגעים - וחברינו המסוגלים לכתח יקחו בהם חלק.
- ד. כדאי להסיל על מיכהו תפקיד איסוף והקראה של בדיחות מתאימות. זקוקים אנו סעד לצחוק, לצחוק ססס המסמח את הלב והמסכייה את הדאנות והצרות.
- ה. יש לבחון את קולות התלמידים זלראות, צר. יש. בשניהם יפעלי קול ערב. סיוכלו לסיר סירי-יחיד או סירי-סקהלה, כן, סלא כל הזמרה תהיה זמרה סל הזכור כולו.

אלו הן חמס הצעות צנועות האפשר וצריך להגסימן, אינני סבור סכל ההצעות דלעיל סלמות. יש בהן בוודאי חסרונות הרבה, אך אם הן תתקבלנה וכסוהן - הצעות סל חברים אחרים, אפשר יהיה להפוך את ססבות עונג סבת סינו לסעות סרגוע, לכל נפש ונפש.

נד כהן

8 3

הרמקול בקראולוס
17.9.48

בראשית היו רמקולים מיוחדים לתנועות: בית"ר, אהדות עבודה ומפא"י. הודות ליזמת המזכירות המסודרת הוקם רמקול מרכזי תחת חסותו של וועדת התרבות הכללית, אבל רק עם הכרזת המדינה ב-15 למאי חוסלו כל הרמקולים הפרטיים, והרמקול המרכזי נשאר היחיד בהתפתחות נציגי כל התנועות.

במערכת הרמקול עובדים 15 חברים. לשירותם עומדת מכונת כתיבה, שעליה מרפיסים יום-יום את הידיעות עבור ארבע נקודות-סידור במחנות: 63, 62, 60 ו-55. נקודת הסידור המרכזית היא במזכירות המסודרת והיא מסמסת את המחנות 61, 62. בטעת הסידור הומים המונים בככד מסביב. המאזינים מביאים אתם טרפרפים וספסלים. המערכת במחנה 55 היא אוסונומית, אך גם היא מקבלת את הידיעות מהמרכז. הסידורים מתקיימים מדי ערב בערב בשלוש שעות: בידיים, הספה הנפוצה ביותר, בבולגריה, בסביל החברים מבולגריה ובצרפתית בבביל החברים מצפון אפריקה. בימים אלה תוחלף הצרפתית בעברית.

את מקור החומר היסודי והעיקרי של הידיעות מהווה הרדיו, וחברים מיוחדים קולטים את הידיעות ומסתמסים לסם כך במקלטי הרדיו אשר בנוי בט ובמזכירות המסודרת. המערכת מסתמסת לא רק בחומר הסידורים הארצישראלים

בעברית אלא גם בחומר הנקלט מתחנות סידור בחוץ לארץ. מלבד זאת מסתמסת המערכת בעתונות הישראלית ובעתונות המקומית לסם הקראת פיליסונים ומאמרים.

אין כל סיכסוכים מפלגתיים במערכת. העבודה מבוססת על סיתוף פעולה, הכנה הדדית ואימון בין חבר העובדים. עזרה לכך החלטה המערכת לא להבלים בסידורים את ההבדלים המפלגתיים.

בסידורים, ובעיקר בידיעות המקומיות, באים לידי בטוי החיים הצבוריים והתרבותיים במחנות על כל גווניהם: הרצאות, עונגי סבתות, ספורט, תיאטרון, עניני דת וכו'. מערכת הרמקול החלטה לססנר העתקה אחת של הידיעות המקומיות למערכת "על הסף" בסביל המדור - "מהנעטה במחנות".

בסיבות אפסר לציין את הרמקול כמכסיד להפצת תרבות וכאמצעי עידוד וטיפוח החיים בתנאיהם המיוחדים והקשים של מחנות ריכוז אלה.